

ВИКОРИСТАННЯ ДЕКЛАРАТИВНИХ ТА ПРОЦЕДУРНИХ МОДЕЛЕЙ ЗМІСТУ ПРИ НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ – МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ – ФОРМОУТВОРЕННЮ КОСТЮМУ

Постановка проблеми. XXI сторіччя вважається сторіччям інформаційних технологій, що висуває більш високі вимоги до якості вищої освіти. У зв'язку зі зростанням кількості інформації, що визначає зміст педагогічної освіти, та обмеженим часом навчання, а також можливостями сприйняття тих, хто навчається, на сьогоднішній день ведеться активний пошук науково-обґрунтованих високоефективних педагогічних технологій, які б забезпечували високу якість навчання в короткі терміни. Необхідність удосконалення змісту та технологій навчання не обминула й сферу дизайну одягу. Пошук ефективних засобів подання змісту спецдисциплін ведеться і у цій галузі. Особливої значущості набуває питання навчання формоутворенню костюму, що є визначальним у підготовці фахівців із вищою освітою спеціальності «Дизайн».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У попередніх публікаціях [1; 2] було обґрунтовано ефективність подання змісту навчання «Проектування швейних виробів» – спецдисципліни, у межах якої здійснюється ескізне та первинне конструктивне й технологічне формоутворення – у вигляді декларативних та процедурних моделей.

У публікації [3] обґрунтовано та розроблено декларативну модель інформаційного блоку «форма одягу» з тривимірної моделі змісту навчання майбутніх дизайнерів одягу проектування швейних виробів. На основі послідовності діяльності дизайнера обґрунтовано та розроблено процедурну модель змісту інформаційної ознаки «розробка форми одягу». Докладно ознайомитись із тривимірною моделлю змісту навчання проектування швейних виробів та послідовністю діяльності дизайнера можна, звернувшись до джерел [1; 2; 4; 5].

Однак розроблені декларативна та процедурна моделі є доволі узагальненими й потребують подальшого уточнення.

Тому, **метою** цієї публікації є обґрунтування та розробка розгорнутої системи декларативних і процедурних моделей змісту навчання формоутворення костюму на основі узагальнених моделей.

Виклад основного матеріалу. Для розробки розгорнутої системи декларативних моделей змісту навчання формоутворення костюму використаємо в якості основи декларативну модель інформаційного блоку «форма одягу» (рис. 1), яку було обґрунтовано в статті [3]. Подальшу декомпозицію, необхідну для отримання розгорнутої системи декларативних моделей, розпочнемо із блоку «основні деталі».

Аналіз літератури з проектування одягу [6-12] дозволяє відмітити сталість точок зору на склад основних деталей одягу. Традиційно ними вважаються: у плечовому одязі – пілочка (або її складові частини: центральна, бічна, кокетка, вставка та ін.), спинка (або її складові частини), рукав (або його складові частини), комір; у поясному одязі – задне та передне полотнище спідниці, задня та передня частина брюк. Оберемо названі деталі в якості складових інформаційного блоку «основні деталі» за умови об'єднання деталей пілочки та спинки в єдиний інформаційний блок «деталі стану», що пов'язане із сполученням побудови їх креслень у сучасних методиках конструювання.

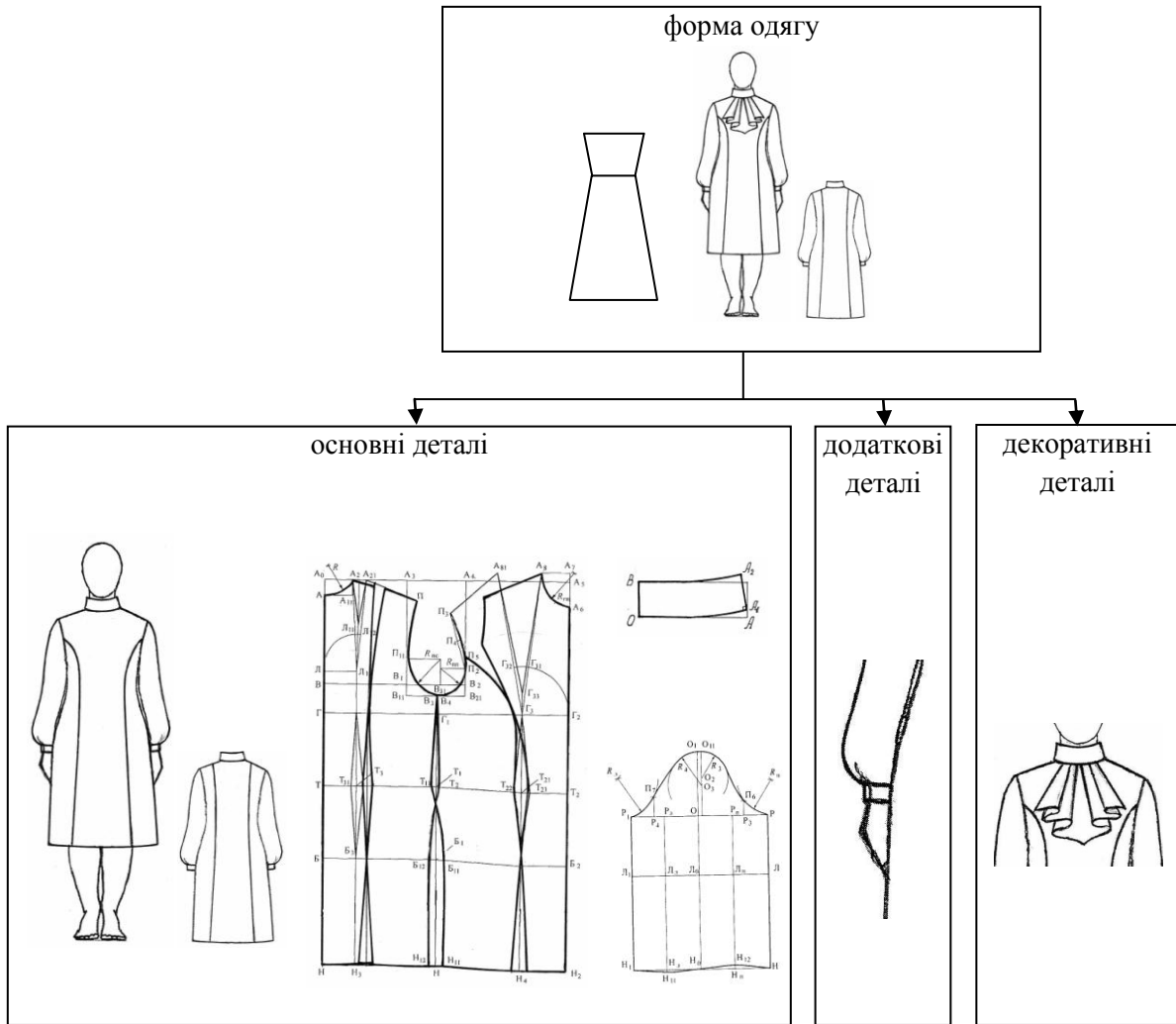

Рис. 1. Декларативна модель інформаційної ознаки «форма одягу»

Таким чином, складовими інформаційного блоку «основні деталі» є: деталі стану (пілочка, спинка), рукав, комір, полотнище спідниці (заднє, переднє), частина штанів (задня, передня (рис. 2).

Визначимо зміст першої складової «деталі стану (пілочка, спинка)». Її подальша декомпозиція пов'язана з необхідністю побудови первинного креслення конструкції з метою перевірки можливості втілення ескізної форми в життя.

Відповідно до більшості сучасних методик конструювання побудова креслення конструкції швейного виробу передбачає оперування трьома видами інформаційних ознак, а саме: вихідними даними для побудови креслення (розмірні ознаки та прибавки), попереднім розрахунком конструкції та розрахунком схеми креслення. Крім того, ескізні модельні особливості швейного виробу потребують використання в проектній діяльності дизайнера додаткової інформаційної ознаки – прийомів конструктивного моделювання.

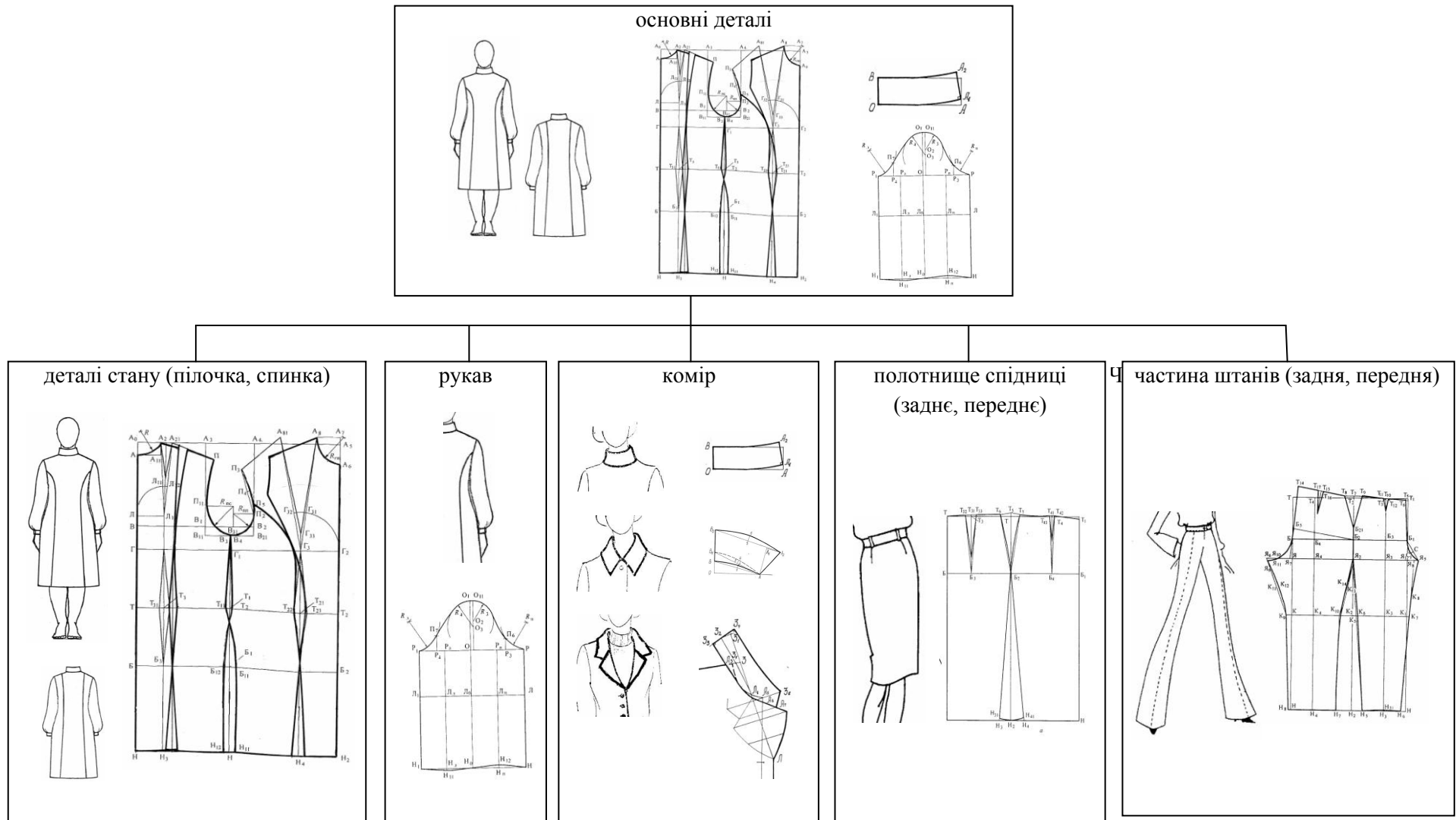

Рис. 2. Декларативна модель змісту інформаційного блоку «основні деталі»

Оберемо перераховані інформаційні ознаки в якості складових інформаційного блоку «деталі стану». Отже, складовими інформаційного блоку «деталі стану (пілочка, спинка)» слід вважати: вихідні дані для побудови креслення деталей пілочки та спинки, попередній розрахунок конструкції деталей пілочки та спинки, розрахунок схеми креслення деталей пілочки та спинки, прийоми конструктивного моделювання. Визначимо детально їх зміст.

Розпочнемо з інформаційного блоку «вихідні дані для побудови креслення деталей пілочки та спинки». Зміст цього блоку залежить від обраної методики конструювання швейного виробу. Серед розмаїття методик з огляду на трудомісткість та якість посадки проєктованих виробів оберемо сучасну, науково обґрунтовану, широко апробовану методику конструювання жіночого плечового одягу Л. П. Шершньової, Л. В. Ларькіної [12]. За Л. П. Шершньовою, Л. В. Ларькіною вихідними даними для побудови креслення жіночого плечового одягу, зокрема, сукні, є: розмірні ознаки фігури та прибавки по основних ділянках креслення.

Зміст інформаційних блоків «попередній розрахунок конструкції деталей пілочки та спинки» та «розрахунок схеми креслення деталей пілочки та спинки» також зумовлює обрана методика конструювання.

Щодо інформаційного блоку «прийоми конструктивного моделювання», то його зміст складають такі найпоширеніші прийоми моделювання як: переміщення виточки, побудова рельєфних швів, побудова кокеток, паралельне та конічне розширення деталей.

Визначимо зміст блоків «переміщення виточки», «побудова рельєфних швів», «побудова кокеток», «паралельне та конічне розширення деталей».

Розпочнемо із складової «переміщення виточки». Це перетворення може виконуватися не тільки на пілочці та спинці, але й на рукаві, полотнищах спідниці та частинах штанів. На пілочці виточка може бути перенесена в пройму, горловину, бічний зріз, лінію талії, лінію середини переду [6; 13; 14]. Для переведення виточки з огляду на трудомісткість доцільним є використання засобу шаблонів. В такому разі із паперу вирізають копію деталі (шаблон), на яку наносять лінію нового напрямку виточки. По цій лінії шаблон розрізають та розводять, з'єднуючи одна до одної сторони вихідної виточки. Шаблон накладають на базове лекало, сполучаючи основні контурні лінії, та обводять його контури при новому розташуванні виточки. Обов'язковою умовою переміщення виточки є збереження величини розхилу та напрямку її вершини до центру груди. При остаточному оформленні ліній зшивання виточки її внутрішній кінець розташовують на відстані 1,5-4 см від центру грудей, що забезпечуватиме пом'якшення конусності форми.

Надалі охарактеризуємо складову «побудова рельєфних швів».

Рельєфні шви можуть бути розташованими на пілочці, спинці, полотнищах спідниці, частинах брюк. На деталях пілочки та спинки рельєфи зазвичай проходять через виступаючі точки грудей та лопаток [6; 15]. Подібно до переміщення виточок побудову рельєфних швів доцільно виконувати методом шаблонів. Якщо лінія рельєфу співпадає з кінцем виточки, на шаблон наносять лінію рельєфу відповідно до моделі, розрізають шаблон по наміченій лінії та закривають вихідну виточку, таким чином переводячи розхил виточки у лінії рельєфу.

Якщо рельєф не проходить через кінець виточки, на шаблон наносять лінію рельєфу за моделлю. На ділянці між лінією рельєфу та кінцем виточки наносять лінію малої виточки. Розрізають шаблон по лінії рельєфу та по лінії малої виточки, розхил вихідної виточки закривають. При цьому розкривається розхил між сторонами малої виточки. Таким чином, утворюється рельєф та мала виточка з нього.

По-третє, визначимо зміст складової «побудова кокеток».

Кокетки можуть розташовуватись у верхній частині деталі пілочки, спинки до лінії грудей або у верхній частині деталей полотнищ спідниці та частин штанів до лінії стегон [6; 15]. Якщо лінія кокетки проходить через основу виточки, використовують ті ж самі прийоми, що і при

переносі виточки у рельєф. На шаблон наносять лінію кокетки відповідно до моделі, розрізають його по цій лінії, закривають розхил вихідної виточки, при цьому на лінії кокетки розкривається розхил переміщеної виточки. Якщо лінія відрізу кокетки проходить нижче кінців виточок, виточки подовжують, таким чином, щоб їх кінці розташовувались на лінії відрізу, та весь розхил виточки переводять у зріз кокетки.

Четвертим визначимо зміст складової «паралельне та конічне розширення деталей».

Паралельне розширення деталей проводять для отримання складок [6; 13-15]. Відповідно до модельного розташування складок на шаблон деталі наносять лінії – місця розташування складок. Шаблон розрізають по наміченим лініям, розсувають по всій довжині розрізу на однакову величину, рівну припуску на складку.

Конічне розширення деталей виконують у разі необхідності розширення деталі на певній ділянці та отримання трапецієподібної форми [6; 15]. Прийоми перетворення є аналогічними до паралельного розширення, за винятком характеру розведення частин деталі не по всій довжині, а лише вгорі чи внизу. Розширення також можна отримати за рахунок закриття виточок та відкривання їх в протилежній частині деталі, а також за рахунок розсовування декількох частин деталі навколо декількох центрів.

Отже, все вищесказане дозволяє розробити декларативну модель змісту інформаційного блоку «деталі стану (пілочка, спинка)» (рис. 3).

Надалі визначимо зміст інформаційного блоку «рукав». Аналогічно до інформаційного блоку «деталі стану (пілочка, спинка)» його доцільно представити сукупністю таких елементів: вихідні дані для побудови креслення рукаву, попередній розрахунок конструкції рукаву, розрахунок схеми креслення рукаву. Декларативну модель змісту інформаційного блоку «рукав» на прикладі вшивного одношовного прямого рукаву сукні наведено на рис. 4.

Розглянемо зміст інформаційного блоку «комір». Аналіз літератури дозволяє відмітити існування значної кількості видів комірів, які розрізняються формою, розмірами та кількістю складових деталей. Через це загальноприйнятої класифікації комірів немає.

З огляду на частоту використання в сучасному одязі для вивчення студентами нами пропонується виділити три види комірів: вшивна стійка, стояче-відкладний комір та комір піджачного типу. За таких обставин вказані види комірів є складовими інформаційного блоку «комір». Зміст кожного з видів комірів в свою чергу передбачає наступну декомпозицію на елементи: вихідні дані та розрахунок схеми креслення. Декларативну модель змісту інформаційного блоку «комір» представлено на рис. 5.

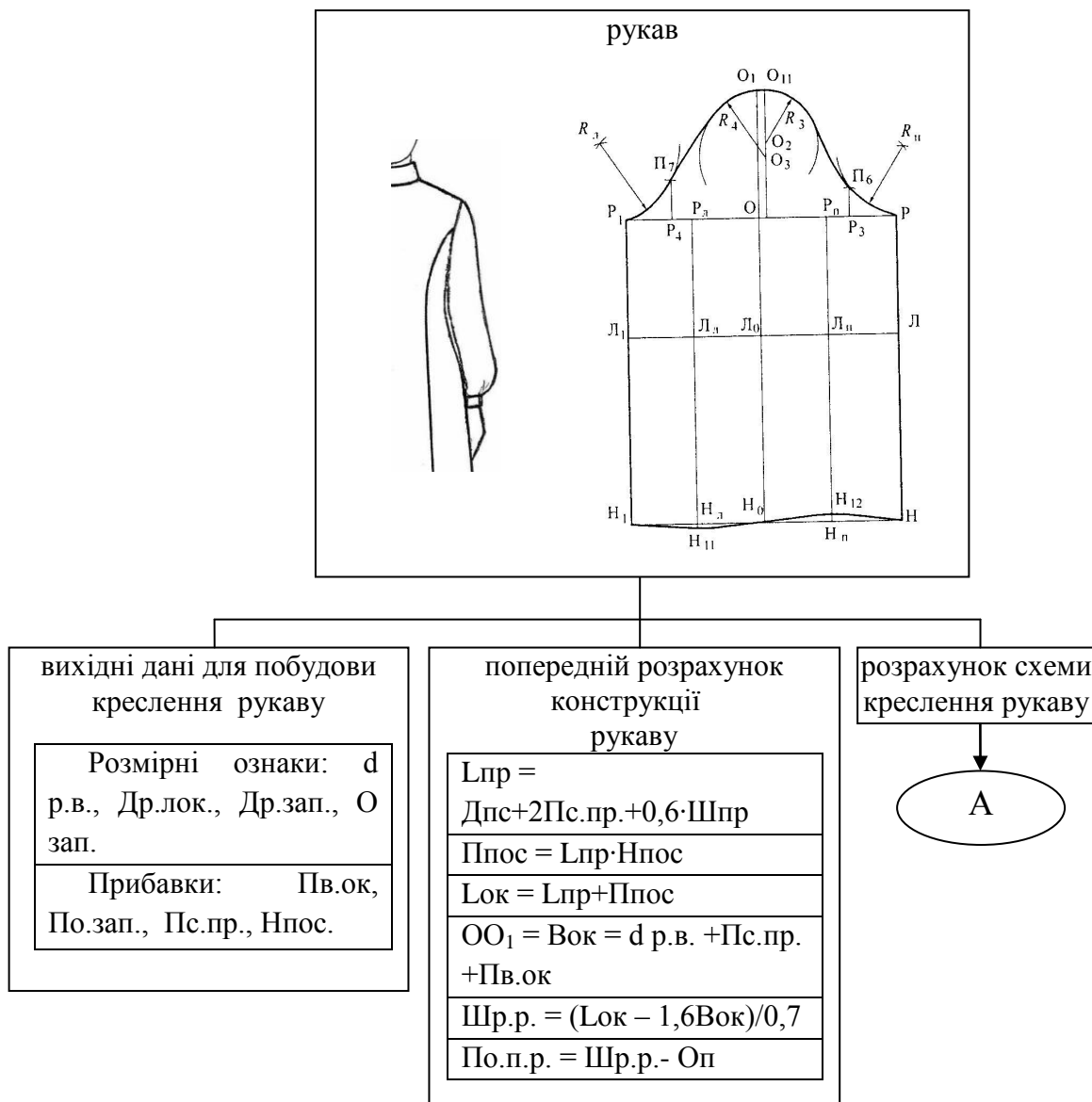
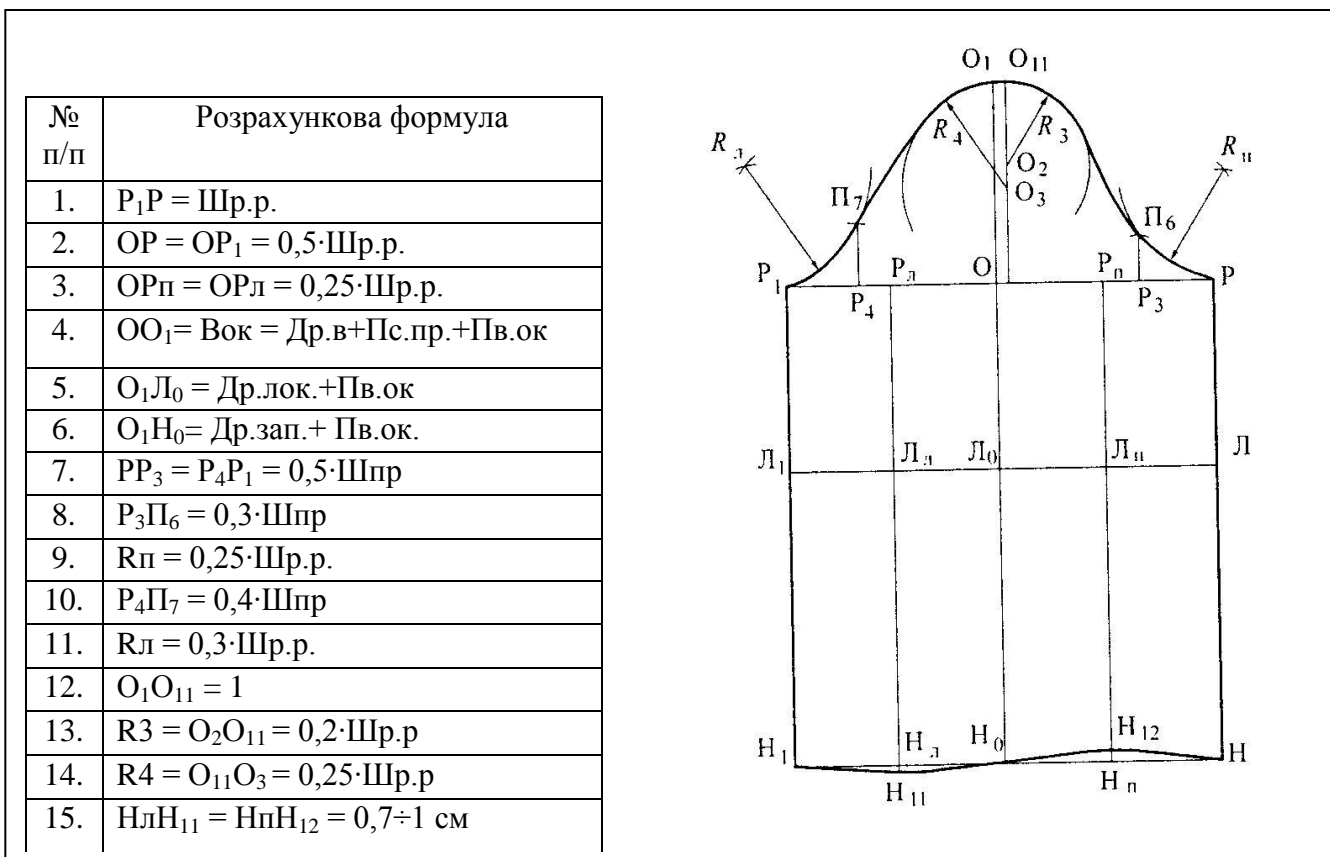
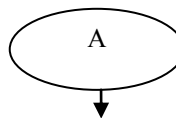

Рис. 4. Декларативна модель змісту інформаційного блоку «рукав»

Продовження рис. 4

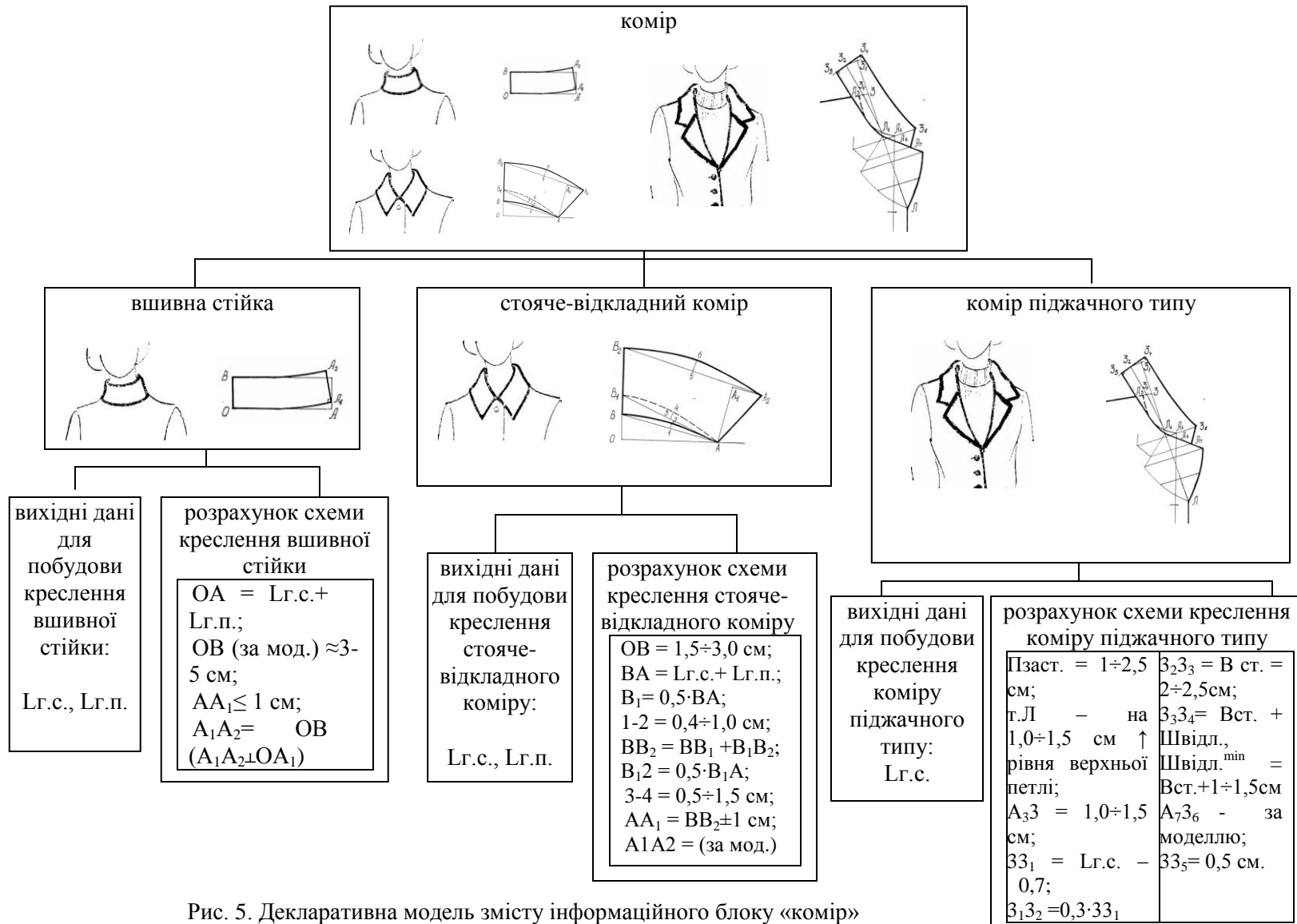

Рис. 5. Декларативна модель змісту інформаційного блоку «комір»

Наступним кроком визначимо зміст інформаційного блоку «полотнище спідниці (заднє, переднє)». За методикою побудови креслення спідниці Л. П. Шершньової, Л. В. Ларькіної, доцільною є його подальша декомпозиція на дві складові: вихідні дані для побудови креслення деталей спідниці та розрахунок схеми креслення деталей спідниці. За вказаних обставин декларативна модель змісту інформаційного блоку «полотнище спідниці (заднє, переднє)» на прикладі прямої спідниці має наведений на рис. 6 вид.

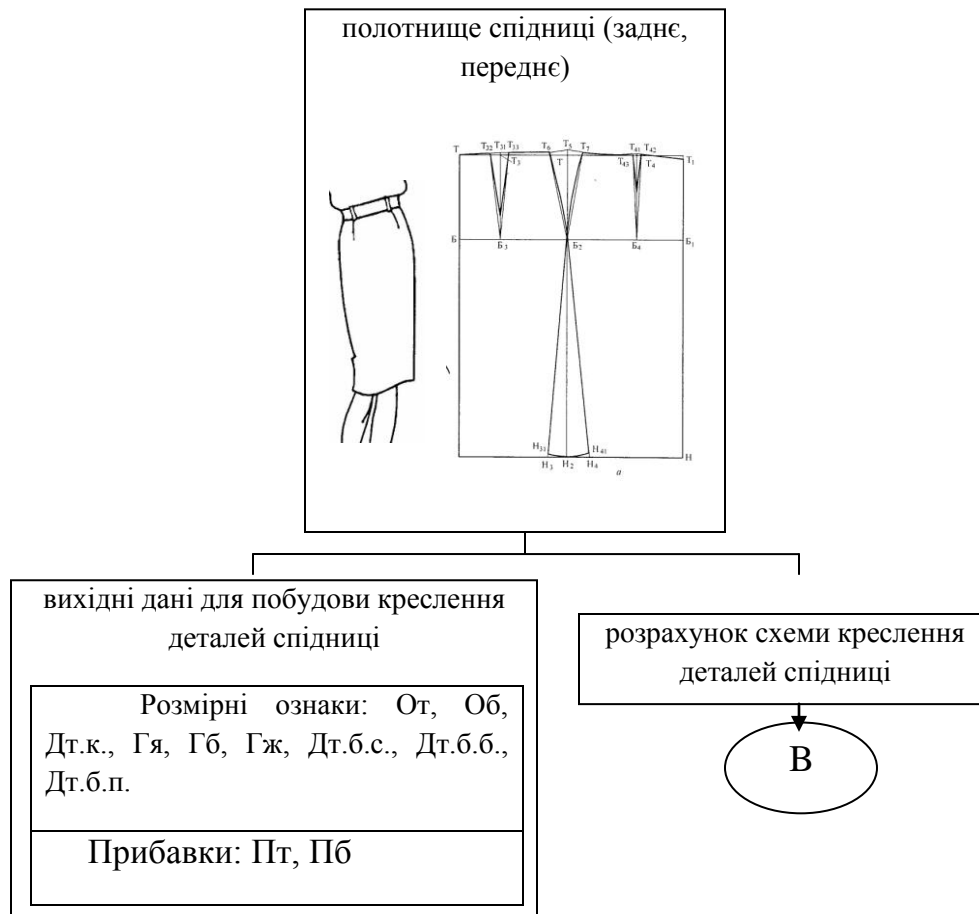
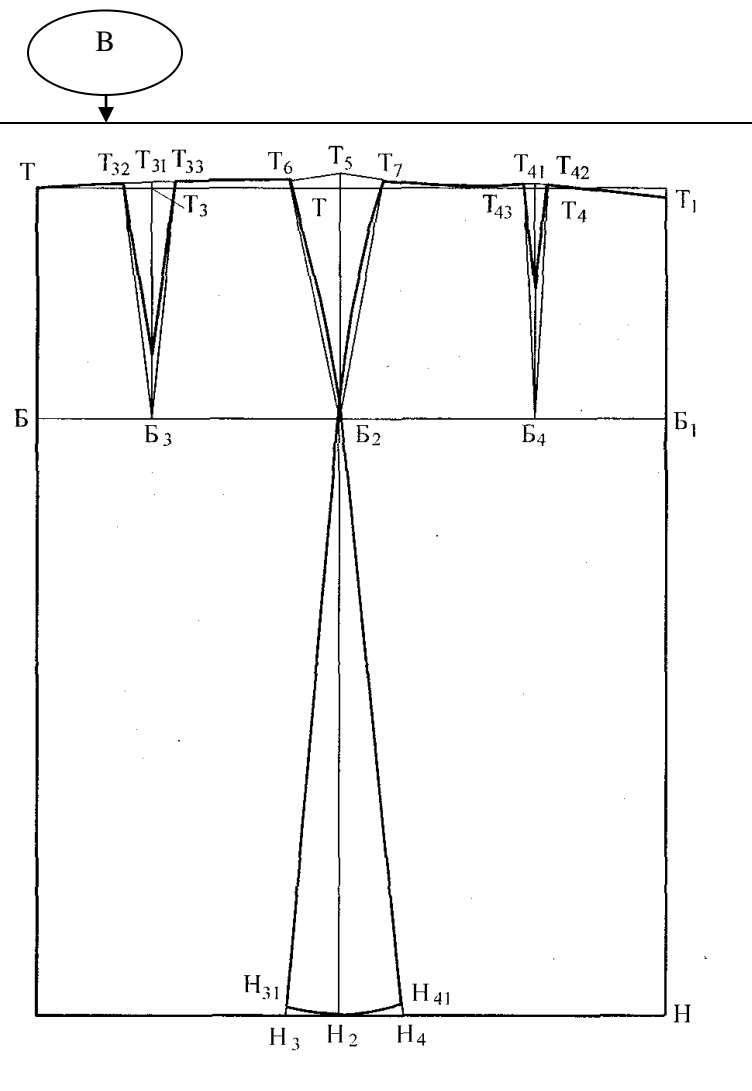

Рис. 6. Декларативна модель змісту інформаційного блоку «полотнище спідниці (заднє, переднє)»

№ п/п	Розрахункова формула
1.	$TБ = Дт.б.с.$
2.	$TН = Дв$ (за моделлю)
3.	$ББ_1 = 0,5 \cdot Об + Пб$
4.	$ББ_2 = 0,5 \cdot ББ_1 - 1$
5.	$ББ_3 = 0,4 \cdot ББ_2$
6.	$Б_1Б_4 = 0,4 \cdot Б_1Б_2$
7.	T_3, T_2, T_4 - перетин вертикалей із точок $Б_3, Б_2, Б_4$ з лінією талії
8.	$Б_2Т_5 = Дт.б.б.$
9.	$\sum В = ББ_1 - (Ст + Пт)$
10.	$Rя = 1,57 \cdot Гя$
11.	$Rб = 1,57 \cdot Гб$
12.	$Rж = 1,57 \cdot Гж$
13.	$\sum В = Rя + Rб + Rж$
14.	$T_5T_6 = T_5T_7 = 0,5 Rб$
15.	$T_{31}T_{32} = T_{31}T_{33} = 0,5 Rя$
16.	$Б_1Т_1 = Дт.б.т$
17.	$T_{41}T_{42} = T_{41}T_{43} = 0,5 Rж$
18.	$T_2T_5 = 0,2 \cdot Вб$
19.	$Н_2Н_3 = Н_2Н_4 = 0 \div 0,15 Дв$
20.	$Б_2Н_3 = Б_2Н_4 = Б_2Н_{21}$

Продовження рис. 6.

Структурні елементи декларативної моделі інформаційного блоку «частина штанів (задня, передня)» подібні до елементів інформаційного блоку «полотнище спідниці (заднє, переднє)», їх наведено на рис. 7.

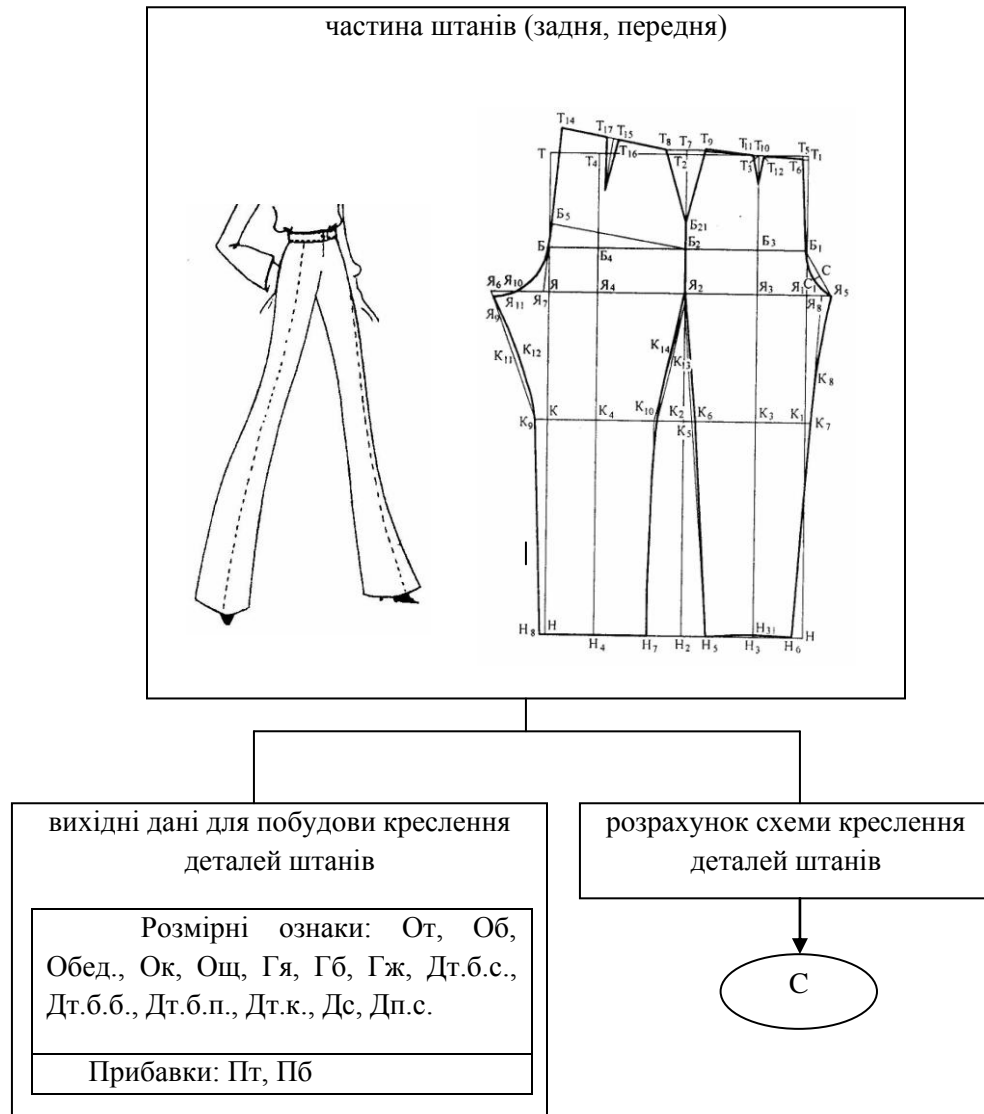
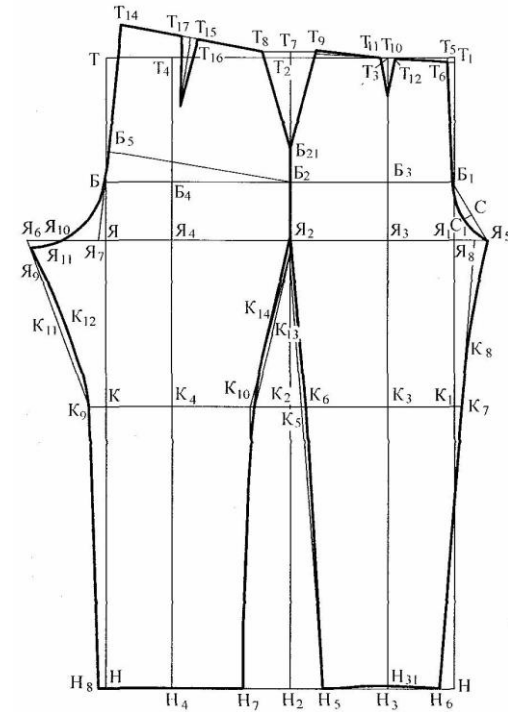

Рис. 7. Декларативна модель змісту інформаційного блоку «частина штанів (задня, передня)»

С

№ п/п	Розрахункова формула	№ п/п	Розрахункова формула
1.	$ТБ = Дт.б.с.$	18.	$Вб = 1,57 \cdot Гб$
2.	$ТЯ = Дс$	19.	$Вж = 1,57 \cdot Гж$
3.	$ТК = Дт.к.$	20.	$\Sigma В = Вя + Вб + Вж$
4.	$ТН = Дв$	21.	$Б_2 \Gamma_7 = Дт.б.б.$
5.	$ББ_1 = 0,5 \cdot Об + Пб$	22.	$\Gamma_7 \Gamma_8 = \Gamma_7 \Gamma_9 = 0,5 \cdot Вб$
6.	$ББ_2 = 0,53 \cdot ББ_1$	23.	$Н_3 Н_5 = P_3 P_6 = 0,25 \cdot ШН - 1,0$
7.	$Б_1 Б_2 = ББ_1 - ББ_2$	24.	$К_5 К_6 = 0,5 \div 0,75$
8.	$ББ_4 = 0,4 \cdot ББ_2$	25.	$К_3 К_7 = К_3 К_6$
9.	$Б_1 Б_3 = 0,4 \cdot Б_1 Б_2$	26.	$Я_8 К_8 = (0,7 \div 0,5) \cdot Я_8 К_7$
10.	$Я_1 Я_5 = 0,1 \cdot Обед.$	27.	$Н_3 Н_{31} = 0,5 \div 1,0$
11.	$ЯЯ_6 = 0,2 \cdot Обед.$	28.	$Н_4 Н_8 = Н_4 Н_7 = 0,25 \cdot ШН + 1$
12.	$Т_1 Т_5 = 0,5 \div 0,8$	29.	$К_4 К_9 = К_4 К_{10} = К_3 К_6 + 1$
13.	$Б_1 Т_6 = Дт.б.п.$	30.	$Я_9 К_9 = К_7 К_8 Я_5 - 0,5$
14.	$Б_1 С = 0,5 \cdot Б_1 Я_5$	31.	$К_9 К_{11} = 0,5 \cdot К_9 Я_9$
15.	$СС_1 = 0,25 \cdot Б_1 Я_5$	32.	$К_{11} К_{12} = 0,5 \div 0,75$
16.	$\Sigma В = ББ_1 - (С + Пт)$	33.	$Я_6 Я_{10} = 0,5 \cdot Я_6 Я_7 = 0,5 Я_6 Я_7$
17.	$Вя = 1,57 \cdot Гя$	34.	$Я_{10} Я_{11} = 1 \div 1,5, \quad Я_{10} Я_{11} \perp Я_6 Я_7$

Продовження рис. 7.

Надалі проведемо декомпозицію інформаційного блоку «додаткові деталі». Сучасні фахівці в галузі проектування одягу [12; 16] найчастіше до додаткових деталей відносять: манжету, пояс, накладку, кишеню, планку та хлястик. Саме ці деталі обрані нами в якості складових інформаційного блоку «додаткові деталі». Зміст цих інформаційних елементів при вивченні дисципліни «Проектування швейних виробів» обмежується лише ескізною розробкою (рис. 8).

Щодо змісту інформаційного блоку «декоративні деталі», то до декоративних деталей в проектуванні одягу стало відноситися: шлярка, волан, жабо, рюш, пата, погон. Аналогічно до додаткових деталей їх зміст обмежується лише ескізною розробкою (рис. 9).

Надалі перейдемо до розробки системи процедурних моделей змісту навчання формоутворення костюму, для чого за основу приймемо процедурну модель інформаційної ознаки «розробка форми одягу» (рис. 10), що вже було обґрунтовано [1; 2].

Подальшу декомпозицію, необхідну для отримання розгорнутої системи процедурних моделей, почнемо із елемента «ескізна розробка форми». В етапності виконання цього елемента логічним є виділення таких кроків:

1. Вибір загальної форми одягу. Його доцільно здійснювати на підставі матриць інцидентності форми одягу з рисами характеру та формою тіла споживача.

2. Адаптування загальної форми до фігури споживача. Передбачає деталізацію загальної форми силуетними лініями – лінією плечей, бічною, лінією горловини, низу виробу та інших, зумовленими конфігурацією абрису фігури споживача та видом проектованого швейного виробу.

3. Деталізація адаптованої форми лініями членування. Передбачає членування адаптованої форми рельєфними швами, кокетками, вставками, декоративними деталями та ін. з урахуванням визначеного раніше доцільного варіанту розміщення композиційного центру, доцільного для використання виду ілюзій сприйняття геометричних форм та ліній.

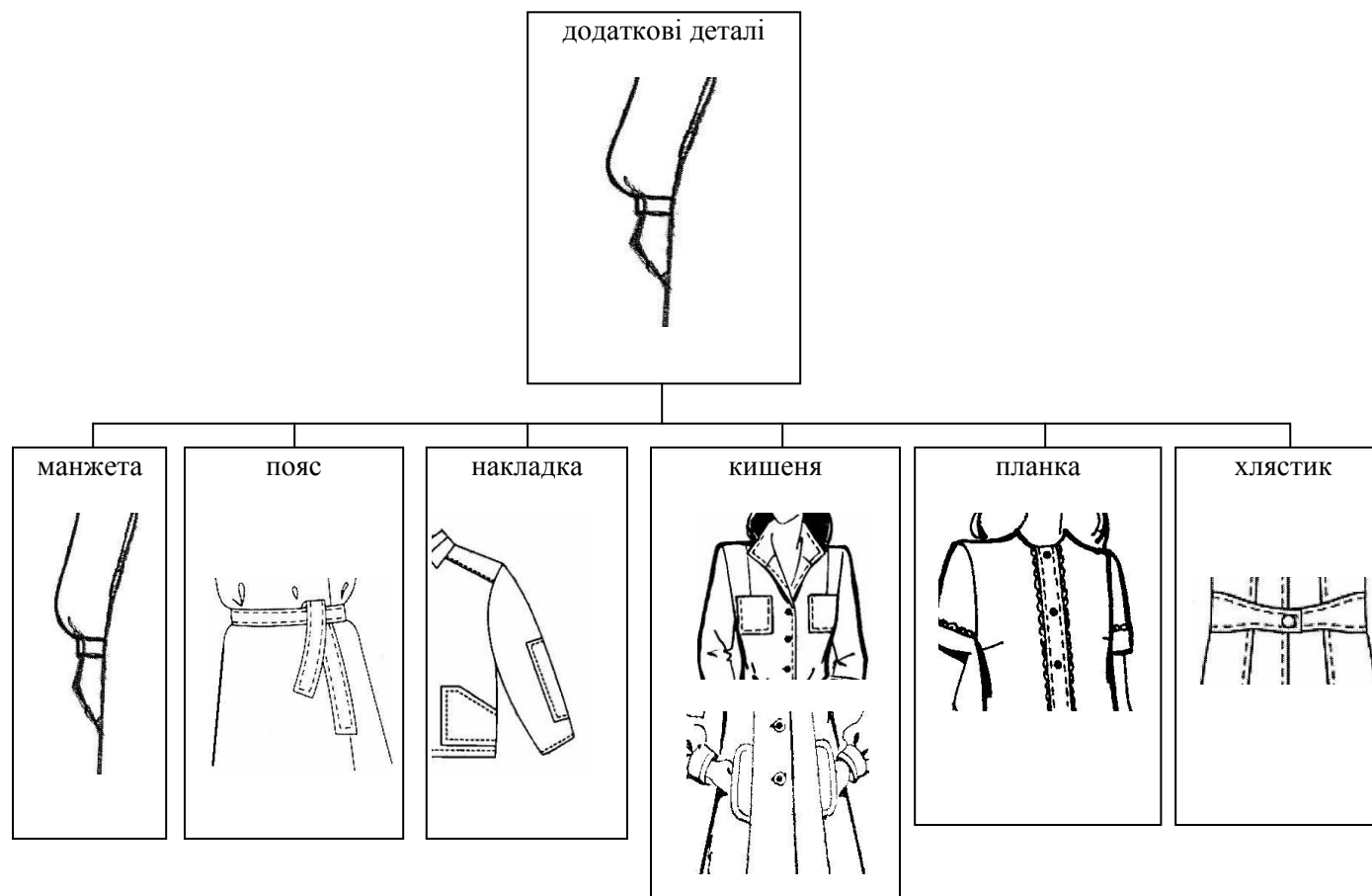

Рис. 8. Декларативна модель змісту інформаційного блоку «додаткові деталі»

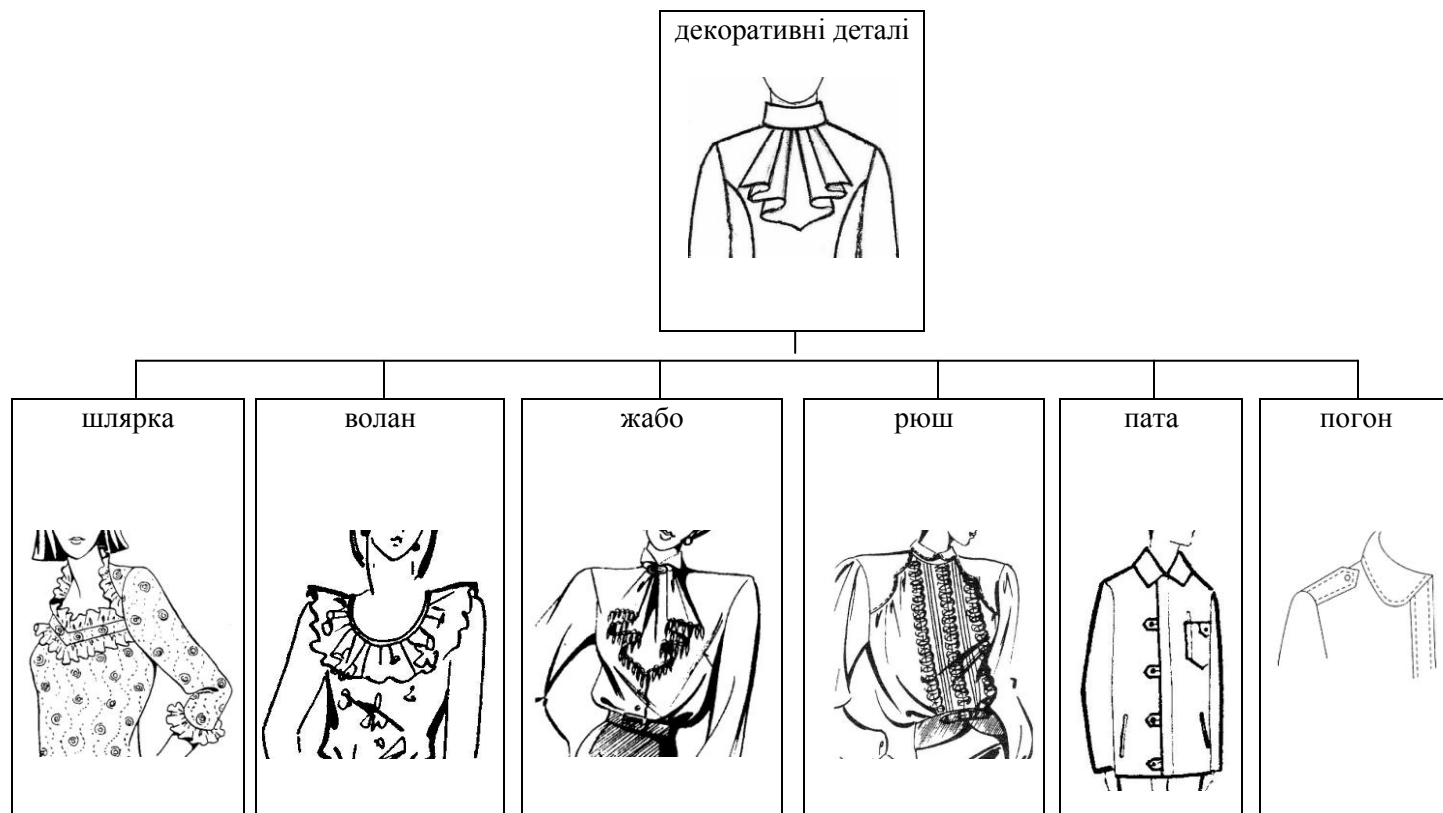

Рис. 9. Декларативна модель змісту інформаційного блоку «декоративні деталі»

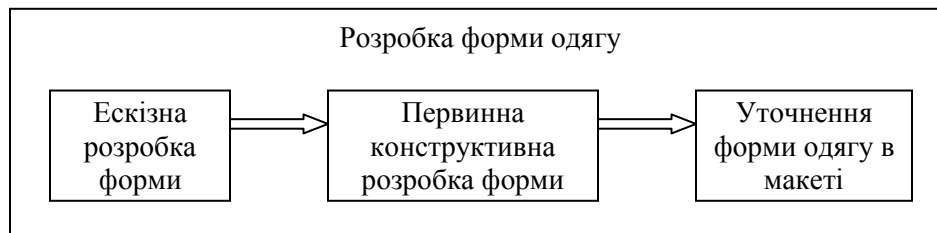

Рис. 10. Процедурна модель інформаційної ознаки «розробка форми одягу»

Другою визначимо процедурну модель змісту елемента «конструктивна розробка форми». Обраною для побудови креслення основних деталей методикою конструювання Л. П. Шершньової, Л. В. Ларькіної, передбачається виділення таких кроків у конструктивній розробці форми:

1. Підготовка вихідних даних для побудови креслення конструкції. На цьому етапі здійснюється добір необхідних для побудови креслення розмірних ознак фігури споживача в залежності від виду проєктованого виробу, та добір припусків до основних ділянок креслення в залежності від бажаного ступеня об'ємності виробу.

2. Виконання попереднього розрахунку елементів конструкції. Виконується з метою визначення основних габаритних розмірів деталей одягу, а також оцінки узгодженості основних частин конструкції між собою.

3. Розрахунок схеми креслення конструкції. Передбачає розрахунок величин конструктивних відрізків креслення по наведеними раніше формулами.

4. Побудова схеми креслення конструкції. На базі проведених розрахунків здійснюється побудова контурних ліній основних деталей швейного виробу, у разі необхідності – талієвих виточок.

5. Нанесення модельних особливостей на деталі конструкції у відповідності з ескізом. Здійснюється з використанням доцільних ескізові прийомів конструктивного моделювання, описаних при розробці декларативної моделі змісту інформаційного блоку «деталі стану (пілочка, спинка)».

Третьою визначимо процедурну модель змісту елемента «уточнення форми одягу в макеті». Традиційно в швейній галузі уточнення форми одягу, здійснюване дизайнером, складається з таких кроків:

1. Виготовлення макету виробу на базі модельної конструкції. На цьому кроці здійснюється розкрій основних деталей моделі одягу за розробленими кресленнями та їхнє тимчасове ниткове з'єднання – фастригування.

2. Примірка макету на фігурі споживача. Передбачає одягання макету на споживача та перевірку відповідності конструктивних членувань поверхні форми ескізного задуму, відповідності розмірам тіла споживача, психологічного комфорту.

3. Уточнення форми деталей швейного виробу. Передбачає в разі необхідності внесення змін в ескіз та конструкцію проєктованого швейного виробу відповідно до виявлених недоліків.

За вказаних обставин результуючу систему процедурних моделей ілюструє рис. 11.

Рис. 11. Система процедурних моделей

Висновки. На основі узагальнених декларативної та процедурної моделей обґрунтовано та розроблено розгорнуті системи декларативних і процедурних моделей змісту навчання формування костюму майбутніх дизайнерів одягу.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою системи моделей подання змісту інформаційного модулю «колір одягу».

Список використаних джерел

1. Зимогляд Н. С. Проектування швейних виробів в моделях: навч. посіб. / Н. С. Зимогляд, М. Л. Рябчиков. – Х. : ЗЕБРА, 2011. – 162 с.
2. Зимогляд Н. С. Формування та моделювання змісту навчання проектування швейних виробів майбутніх дизайнерів одягу : автореф. дис. ... канд. пед. наук / Укр. інж.-пед. акад. – Х., 2011. – 20 с.
3. Рябчиков М. Л. Форма одягу як предмет моделювання змісту навчання проектування швейних виробів / М. Л. Рябчиков, Н. С. Зимогляд // Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Сер. 13 : Проблеми трудової та професійної підготовки : зб. наук. пр. / НПУ ім. М. П. Драгоманова. – К., 2012. – Вип. 22. – С. 162–168.
4. Зимогляд Н. С. Модель вибору художньо-конструктивних ознак одягу з урахуванням психофізіологічних особливостей споживача в проектній діяльності дизайнера / Н. С. Зимогляд // Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Сер. 13 : Проблеми трудової та професійної підготовки : зб. наук. пр. / НПУ ім. М. П. Драгоманова. – К., 2010. – Вип. 10. – С. 84–95.
5. Зимогляд Н. С. Модель професійної діяльності дизайнера одягу з проектування швейних виробів / Н. С. Зимогляд // Проблеми інженерно-педагогічної освіти: зб. наук. пр. / Укр. інж.-пед. акад. – Х., 2010. – Вип. 28/29. – С. 48–57.
6. Амирова Э. К. Конструирование одежды / Э. К. Амирова, О. В. Сакулина, А. Т. Труханова. – 6-е изд., испр. – М. : Среднее профессиональное образование, 2010. – 416 с.
7. Куренова С. В. Конструирование одежды : учеб. пособие / С. В. Куренова, Н. Ю. Савельева. – Ростов н/Д : Феникс, 2003. – 480 с. – (Серия «Учебники, учебные пособия»).
8. Мешкова Е. В. Конструирование одежды: учеб. пособие / Е. В. Мешкова. – М. : Оникс, 2006. – 176 с.
9. Славінська А. Л. Методи типового проектування одягу : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / А. Л. Славінська. – Хмельницький, 2008. – 159 с.
10. Смирнова Н. И. Проектирование конструкций швейных изделий для индивидуального потребителя: учеб. пособие / Н. И. Смирнова, Н. М. Конопальцева. – М. : ФОРУМ : ИНФРА-М, 2010. – 429 с. – (Серия : Высшее образование).
11. Тухбатуллина Л. М. Проектирование костюма / Л. М. Тухбатуллина, Л. А. Сафина, В. В. Хамматова. – Ростов н/Д: Феникс, 2007. – 283 с. – (Серия : Высшее образование).
12. Шершнева Л. П. Конструирование одежды: теория и практика: учеб. пособие / Л. П. Шершнева, Л. В. Ларькина. – М. : ФОРУМ : ИНФРА-М, 2011. – 288 с.
13. Булатова Е. Б. Конструктивное моделирование одежды / Е. Б. Булатова, М. Н. Евсева. – М. : Академия, 2004. – 273 с.
14. Мартынова А. И. Конструктивное моделирование одежды: учеб. пособие для вузов / А. И. Мартынова, Е. Г. Андреева. – М. : МГАЛП, 2002. – 216 с.
15. Медведева Т. В. Художественное конструирование одежды: учеб. пособие / Т. В. Медведева - М. : ФОРУМ : ИНФРА-М, 2009. – 480 с. – (Серия : Высшее образование).

16. Козлова Т. В. Моделирование и художественное оформление женской и детской одежды / Т. В. Козлова, Л. Б. Рытвинская, З. Н. Тимашева. – М. : Легпромбытиздат, 1990. – 320 с.

Зимогляд Н. С.

Використання декларативних та процедурних моделей змісту при навчанні студентів – майбутніх дизайнерів – формоутворенню костюму

Показано необхідність розробки ефективних засобів навчання майбутніх дизайнерів одягу формоутворенню костюму. На основі узагальненої декларативної моделі інформаційного блоку «форма одягу» з тривимірної моделі змісту проектування швейних виробів, процедурної моделі інформаційної ознаки «розробка форми одягу» з послідовності професійної діяльності дизайнера з проектування швейних виробів обґрунтовано та розроблено розгорнуті системи декларативних і процедурних моделей змісту навчання формоутворення костюму.

Ключові слова: проектування швейних виробів, декларативна модель, процедурна модель змісту, формоутворення костюма, інформаційний блок, деталь.

Зимогляд Н. С.

Использование декларативных и процедурных моделей содержания при обучении студентов – будущих дизайнеров – формообразованию костюма

Показана необходимость разработки эффективных средств обучения будущих дизайнеров одежды формообразованию костюма. На основе обобщенной декларативной модели информационного блока «форма одежды» из трехмерной модели содержания проектирования швейных изделий, процедурной модели информационного признака «разработка формы одежды» из последовательности профессиональной деятельности дизайнера по проектированию швейных изделий обоснованы и разработаны развернутые системы декларативных и процедурных моделей содержания обучения формообразования костюма.

Ключевые слова: проектирование швейных изделий, декларативная модель, процедурная модель, модель содержания, формообразование костюма, информационный блок, деталь.

N. Zymogliad

Use of Declarative and Procedural Models of the Content in Training Students "Future Designers" in a Suit Generation of Suit Geometry

The article shows the necessity of effective training remedies development of future fashion designers generation of suit geometry. On the basis of the generalized declarative model of the information block "dress code" from three-dimensional model of the content of garments design, procedural model of information sign "development of a dress code" from sequence of professional activity of the designer on design of garments the developed systems of declarative and procedural models of the content of training of generation of suit geometry are proved and developed.

Key words: garments design, declarative model, procedural model, content model, generation of suit geometry, informative block, detail.

Стаття надійшла до редакції 18.03.2013 р.